

[Mogens Elvensø]

meninger, og det bliver meget skarpt kritiseret. I instituttet dyrker man stadig væk egne kæphest for millioner af skattekroner.

Firmaet T. Bak-Jensen har deltaget i en undersøgelse helt tilbage til 1982-83, og dengang skrev de – og det gælder stadig, selv om man hører noget andet fra nogle af talerne her i Folketinget:

»Instituttet havde imidlertid tilladt en række svagheder at udvikle sig, således at det i dag udgør en alvorlig trussel mod egen eksistens og fremtid.«

Det, vi vil fortælle Folketinget, er, at den dag er nået. T. Bak-Jensen kalder det også »hundslagsmål inden for instituttet«, og overskrifterne har tidligere været »oprør og ballade«, og det har været en pærevælling, skriver man, af personlige, institutpolitiske og landspolitiske orienteringer. Og det koster 17 mio. kr. med en omsætning på 37 mio. kr., men hvor kommer de 20 mio. kr. fra? De kommer fra statslige, amtslige eller kommunale institutioner, der selv foretager forskningsundersøgelser, men somme tider køber dem på instituttet. Så de 37 mio. kr. er i virkeligheden alle sammen skattemidler.

Den sidste beretning for instituttet, jeg har, er fra 1988, og dér kan man se, at de beretninger og de publikationer, der bliver udsendt, er af nøjagtig samme karat som dem, der er nævnt i vores bemærkninger til lovforslaget. Der er ingen forskel, men man påpeger fra regeringens side: Ih, hvor er de gode.

Hvad er det, man undersøger? Hvis vi tager noget af det, der er under udarbejdelse, hvad er det så for noget? Der er under udarbejdelse noget om arbejdsfleksibilitet i Danmark og i Sverige. Der er nogle undersøgelser af flygtninge fra Iran og Polen og fra – jeg kan ikke huske, hvad det sidste land er, hvordan de har opført sig fra 1980 til 1985, og hvordan de opfører sig i dag. Det er ganske overflødige publikationer. Nogle af dem har man ikke brug for og andre kan man få andre steder.

Derfor håber jeg selvfølgelig på, at lovforslaget bliver vedtaget.

Jeg kan nævne, at en af vores sekretærer har været ude og besøge instituttet og spurgt, og det var faktisk spændende at se, hvad der bliver gjort. Hvilket svar fik hun? Omviseren sagde som følger: Vi ved da i forvejen, hvilket resultat vi skal nå, for vi får det resultat frem, som vi er blevet bestilt til at finde.

Det kalder jeg virkelig ikke videnskabelig forskning. Det kalder jeg politik af højeste karat.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Bjørn Poulsen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 68:

Forslag til folketingsbeslutning om ændringer på arbejdsskadeområdet.

Af Agerschou (SF) m.fl.
(Fremsat 17/4 90).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Aase Olesen):

Socialistisk Folkeparti ønsker, at Folketinget skal pålægge regeringen at fremsætte forslag til ændringer i loven om arbejdsskadeborsikring i folketingsåret 1990-91 efter nogle nærmere angivne retningslinjer.

Det er næppe forslagsstillerne ubekendt, at der for tiden foregår en række overvejelser om ændringer på arbejdsskadeborsikringsområdet. Disse overvejelser skal bl.a. ses i lyset af den gennemgang af arbejdsskadeborsikringsloven, som Arbejdsskadeudvalget i betænkning nr. 1142 fra 1988 foretog på baggrund af 10 års erfaringer med arbejdsskadeborsikringsloven.

Senest er betænkning nr. 1192 om præmiegraduering i dansk arbejdsskadeborsikring og en rapport om analyse af arbejdsskadeborsikringssystemet blevet offentliggjort og er for tiden til høring hos arbejdsmarkedets parter m.fl.